

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. március 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. szeptember 11. napján kihirdetett 6.B.91/2009/26. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által 2009. szeptember 30. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 6.500 (hatezer-ötszáz) Ft költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 6.B.91/2009/26. szám alatti ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 166.§ (1) bekezdése szerinti emberölés bűntettének kísérletében. Ezért 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A nyomozás során lefoglalt 2 db konyhakést elkobozta, míg a ruhaneműk lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte a sértettnek, a biológiai anyagmaradványok megsemmisítését rendelte el. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést eltérő minősítés és a büntetés enyhítése érdekében, melyet a védő a másodfokú nyilvános ülésen is változatlan tartalommal fenntartott. Álláspontja szerint a vádlotti védekezés az első fokú eljárásban nem nyert cáfolatot, ellenkezőleg, a beszerezett orvosszakértői vélemény azt látszik megerősíteni. A szűrőcsatorna iránya, a sérülés jellege alapján a szándékosság kizárható, ezért a vádlott cselekménye csak gondatlanságból elkövetett emberölés vétségeként értékelhető, amely enyhébb minősítés a büntetés enyhítését is indokoltá teszi. Másodlagosan a védő arra hivatkozott, hogy **vádlott** vonatkozásában az önkéntes eredmény elhárítás is megállapítható,

hisz még azelőtt segítséget hívott, hogy a ház előtt meglátta a kiérkező rendőröket. Ez esetben pedig csak a maradvány cselekményért, életveszélyt okozó testi sértésért vonható felelősségre. A büntetés kiszabása során a védő nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy a vádlott a cselekmény elkövetése idején gyógyszer és alkohol okozta módosult tudatállapotban volt. Hivatkozott arra, hogy ezt a tényt három tanú is megerősítette. Végül a fellebbviteli főügyészség indítványával kapcsolatosan utalt arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem következik, hogy a vádlott a sértett bántalmazásakor egyenes szándékú ölési cselekményre utaló kijelentéseket tett, ezért annak megállapítására nincs lehetőség.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a tényállás kisebb fokú kiegészítését indítványozta a rendelkezésre álló igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján azzal, hogy a vádlott személyiségzavarban szenved, amely nem éri el azt a mértéket, amely belátási képességét a bűncselekmény elkövetése során befolyásolta volna. Ezzel a kiegészítéssel a tényállást teljes körűen megalapozottnak találta. Hivatkozott arra, hogy a vádlott kitartó szándékkal üldözte, bántalmazta a sértettet, csak **1.sz.tanú** közbelépése folytán sikerült harcképtelenné tenni, az elkövetés során használt, a tényállásban rögzített kifejezései arra engednek következtetni, hogy a vádlott azonnalos ölési szándékkal támadt a sértettre, ami a megyei bíróság megállapításával szemben nem eshetőleges, hanem egyenes szándékra vall. Ennyiben kérte módosítani a jogi indokolást, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő vádlott csatlakozott védőjéhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§ /1/ bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett megfelelő körű bizonyítást folytatott le. Beszerzett és értékelt minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás teljes körű megállapításához vezethetett. Értékelő tevékenysége során a bizonyítékokat egyenként és összességében is alaposan megvizsgálta, számot adva arról is, hogy miért vetette el a vádlotti védekezést, a tényállás megállapításakor miért és mely bizonyítékokra volt figyelemmel. Ez az értékelő, mérlegelő tevékenység mindenben megfelel a logika szabályainak, a felülmérlegelés tilalmára is figyelemmel a másodfokú eljárásban alappal nem támadható. Az ügyben eljárást orvosszakértő a tárgyaláson valóban nem zárta ki, hogy a sértett sérülése keletkezhetett a vádlott által elmondottak szerint, ugyanakkor azt is megállapította, hogy a sértett által leírt módon is keletkezhetett a szúrás, sőt a nyomozás során adott véleményében kizárólag azt látta lehetséges elkövetési módnak. A bíróságnak a tényállás ezen részének megállapításakor nem csak az orvosszakértői vélemény, hanem a sértett, **1.sz.tanú** és **2.sz. tanú** vallomása is rendelkezésére állt. Ez utóbbi vallomások az orvosszakértői véleményt abban a formájában erősítették, támasztották alá, melyben az elkövetés lehetséges módozatát a sértetti előadásnak megfelelően vélelmezte. Pusztán abból az okból, hogy a szakértői vélemény a vádlotti előadást sem zárta ki, a többi bizonyítékot elvetni, a tényállást a vádlotti védekezésre alapítani nem lehet. Ugyanígy alaposan vizsgálta a megyei bíróság a vádlotti védekezést

másik részében, az önkéntes eredmény elhárításra vonatkozóan is. E körben is megfelelően számot adott arról, hogy mely körülményekből következett arra, hogy a vádlott csak azt követően kért felelősségének csökkentése érdekében segítséget, hogy a helyszínre érkező rendőröket meglátta.

A megyei bíróság a tényállást lényegében megalapozottan állapította meg. Ítéletszerkesztési hiba folytán az ítélet indokolási részében rögzítette a vádlott elmeorvosszakértői vizsgálatának eredményét, amely a tényállás részét kellett volna, hogy képezze.

Ezért az ítélet tábla a Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján a tényállást személyi részében azzal egészíti ki, hogy a vádlott személyiségzavarban /personopathia / szenved, személyiségzavara nem éri el az elmebetegség súlyosságát. Személyiségzavara fenn állott a terhére rótt cselekmény idején is, azonban nem tette képtelenné arra és nem korlátozta abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, vagy hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Nem állapítható meg nála a cselekmény idejére pathológiás vagy abortív pathológiás részegség sem, vagy olyan elmebetegséggel egyenértékű állapot, amelyet valamely gyógyszer idézett volna elő.

A vádlott az első fokú ítélet kihirdetésekor jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte, melyből a másodfokú eljárás alatt szabadult, azt követően ismét jelen eljárásban van előzetes letartóztatásban. Ezért a tényállást a továbbiakban azzal kell kiegészíteni, hogy a vádlott a Tatabányai Városi Bíróság B.828/2008/23. szám alatti ítéletével kiszabott 7 hónapi börtönbüntetésből feltételes kedvezményrel 2009. szeptember 30. napján szabadult, azt követően szeptember 31-től van jelen ügyben ismételten előzetes letartóztatásban.

Ezzel a kiegészítéssel az első fokú bíróság ítélete teljes mértékig megalapozottá vált, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére. Helyes a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése is. Az irányadó tényállásból megállapítható, hogy a vádlott az ölési cselekményt szándékosan, mégpedig egyenes szándékkal követte el, a gondatlan emberölés szóba sem jöhet. A megyei bíróság az ítélet 11. oldalán a jogi indokolás kapcsán teljes körűen felsorolta mindazokat az alanyi és tárgyi oldalon jelentkező körülményeket, amelyek az élet elleni cselekményen belül a szándékra engednek következtetni. Az ítélet táblában, egyetértve a fellebbviteli főügyészszeg képviselőjével, ezek a körülmények nem hagytak kétséget afelől, hogy a vádlott egyenesen kívánta az elkövetés pillanatában a sértett halálát, meg is tett ennek érdekében mindent, kitartó támadását **1.sz.tanú** határozott, a vádlottat támadásképtelenné tevő közbeavatkozása tudta csak megfékezni. Ennyiben kell csak tehát pontosítani az első fokú bíróság indokolását, egyebekben a minősítés védelem által másodsorban indítványozott megváltoztatására sincs lehetőség. Önkéntes eredmény elhárítás megállapítására, ekként a maradékcselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntetékénti értékelésére az adott tények nem adnak alapot.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte. A törvény a vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a számos és jelentős súlyú súlyosító körülmény mellett egyetlen kisebb súllyal számba vehető enyhítő körülmény, a cselekmény kísérleti szakban maradása értékelhető a vádlott javára. A törvényi minimumban meghatározott börtönbüntetésnél enyhébb büntetés emiatt szóba sem jöhet. Ezzel a főbüntetéssel arányban áll a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama is, melynek alkalmazására az adott cselekmény mellett indokoltan került sor. Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezési is törvényesek, az ítéletábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetését követően előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§-án, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ /1/ bekezdésén alapszik.

G y ő r , 2010. március 25. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.	.Takácsné dr.Helyes Klára sk.	.Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. szeptember 11. napján kelt 6.B.91/2009/26. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2010. március 25. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:
Kiadó: